



רבינו יוסף קארו

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

ז אייר



רבינו משה אלשיך

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שו"ך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. בדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי יגיעת התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהדונה"י על ידי הנעלים בדיחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שעה – מה הם הדברים השרוים בחצר שאינם אוסרים

- ג. היתה מצבה ארבעה טפחים לפני המרפסת אין המרפסת אוסרת על בני החצר שהרי נחלקה מהם:
- ד. זיזים היוצאים מהכתלים כל שהוא למטה מעשרה טפחים הרי זה נחשב מהחצר ובני החצר משתמשין בו וכל שהוא בתוך ' טפחים העליונים הסמוכים לעליה אנשי עליה משתמשין בו והנשאר בין ' התחתונים עד תחלת ' העליונים מן הזיזין היוצאים שניהם אוסרים בו ואין משתמשין בהם בכלים ששבתו בכתים אלא אם כן עירבו:
- סימן שעו – בור ובאר שבין שתי חצרות. ובו ד' סעיפים
- א. בור שבין שתי חצרות ואין ביניהם פתח או חלון שיוכלו לערב או שיש ביניהם ולא עירבו אין ממלאים ממנו בשבת אלא אם כן עשו מחיצה ' למעלה מן המים וצריך שיהיה טפח מן המחיצה יורד בתוך המים ואם היתה המחיצה כולה בתוך המים צריך שיהיה טפח יוצא ממנה למעלה מן המים כדי שתהיה ניכרת רשות זה מרשות זה וכן אם עשו על פי הבור קורה רחבה ד' טפחים זה ממלא מצד הקורה וזה ממלא מצד האחר. הגה: ודוקא אם בא למלאות בכלים של בית אבל בכלים של חצר לא בעינן שום תיקון דהא חצירות רשות אחת הן כדלעיל סימן שע"ב (הנסו מיימני פק ט"ו):
- ב. באר שבאמצע השביל בין שני כותלי חצרות אף על פי שהיא מופלגת מכותל זה ד' טפחים ומכותל זה ד' טפחים שניהם ממלאים ממנה ואינם צריכים זיזים על גבן שאין אדם אוסר על חבירו דרך אויר. הגה: ודוקא כשאין החצרות פתוחות לשביל רק בחלונות (טו) והמגיד פק ג' מהלכות עניוין) ויש אומרים דאם אינן מופלגים ארבעה אוסרים אפילו ככהאי גוונא (צ"מ יוסף ג"ס רע"ט):
- ג. שתי חצרות וביניהם ג' חורבות כל אחד מותר באותה שאצלו להשתמש בה דרך חלונות על ידי זריקה והאמצעית מותרת לשניהם ואם היו שלשתן סמוכות לבתים שהיתה האמצעית כנגד השתים כשלשה ראשי קנקן כל אחד מותר בחורבה שאצלו והשלישית הקרובה לשתי החצרות אוסרה לשתיהן:
- ד. בית הכסא שבין שני הבתים ולא עירבו יחד רשות שניהם שולטת בו ואסורים (ועיין לעיל סימן שנה):

סימן שעז – דין ב' עליות זו כנגד זו הפתוחות לחצר. ובו סעיף אחד

א. שתי עליות הפתוחות לחצר זו כנגד זו ואחת עשתה גומא בחצר כדי לשפוך בחצר שאין בה ד' אמות מימיה והשניה לא עשתה אם עירבו

יחד, שתיהן מותרות לשפוך מימיהן, ואם לא עירבו יחד והאחת עירבה לעצמה והשניה לא עירבה כלל זו שלא עירבה אוסרה ושעירבה מותרת ובלבד שלא תשפוך להדיא בגומא אלא תשפוך בעליה והם יורדים לגומא. הגה: דכמו בחצר שאינה מעורבת שרי (טו) והוא הדין אם החצר יותר מד' אמות דשתיהם מותרים ככהאי גוונא ואין צריכים לגומא (צ"מ יוסף):

סימן שעח – דין חצרות הפתוחות זו לזו. ובו ה' סעיפים

- א. שלש חצרות פתוחות זו לזו ופתוחות לרשות הרבים ועירבה כל אחת מהחיצונות עם האמצעית והחיצונות לא עירבו יחד החיצונות אוסרות זו עם זו והאמצעית מותרת עם כל אחת מהן והן מותרות עמה במה דברים אמורים כשנתנה אמצעית עירובה בזו ועירובה בזו או שנתנו החיצונות עירובן באמצעית בשני בתים אבל אם נתנו שתי החיצונות עירובן באמצעית בבית אחד שלשתן מותרות זו עם זו:
- ב. שתי חצירות זו לפני זו ופנימית פתוחה לחיצונה והחיצונה למבוי ויש לפנימית דריסת רגל על החיצונה אם עירבה פנימית לעצמה ולא החיצונה או שעירבה כל אחת לעצמה ושכח אחד מן החיצונה ולא עירב פנימית מותרת והחיצונה אוסרה עירבה החיצונה ולא פנימית או שעירבה כל אחת לעצמה ושכח אחד מהפנימית ולא עירב שתיהן אוסרות עירבה כל אחת לעצמה כל אחת מותרת בחצרה:
- ג. עירבו ביחד ונתנו עירובן בחיצונה ושכח אחד בין מן הפנימית בין מן החיצונה ולא עירב שתיהן אוסרות עד שיבטל רשותו ואם נתנו עירובן בפנימית ושכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתיהן אוסרות אבל אם שכח אחד מן החיצונה ולא עירב פנימית מותרת:
- ד. אם יחיד דר בפנימית ויחיד בחיצונה או שנים בחיצונה ועירבו אין היחיד שבפנימית אוסר על החיצונה. הגה: והוא הדין רבים שהם כיחיד ואינן צריכין לערב כדרך שנתבאר לעיל סימן ש"ע (המגיד פק ד):
- ה. שלשה חצרות זו לפני זו ויחיד בכל אחת אף על פי שרבים דורסים בחיצונה אינם אוסרים שכל אחת מותרת במקומה ואם היו שנים בפנימית ולא עירבו הרי הם אוסרים על היחידים שבאמצעית ושבחיצונה זה הכלל רגל האסורה במקומה אוסרת שלא במקומה ורגל המותרת אינה אוסרת שלא במקומה:

סידרנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בגסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.